

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Caput I. De Jurisdictione requisita ad Absolutionem Sacramentalem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

D E

ABSOLUTIONE SACRAMENTALI IN SACRAMENTO POENITENTIAE,

Cum variis tam Missionum, quam aliorum singulorum Facultatibus, Privilegiis, & Casibus reservatis.

Potestatem Ordinis, & Absolutionis in Sacramento Poenitentiae à Christo institutam esse, & penes Sacerdotes in Ecclesia Romana in violabili successione permanere probavimus supra in Polemicis *Part. I. Tract. II. pag. 72. & 81.*

Hic autem scientiam ad illius muneris usum proximè requisitam tradere intendimus, idque ante alia Sacramenta, quoniam praeter ceteris, Sacramenti Poenitentiae assiduus est in Ecclesia usus, & plurima ad praxim necessaria hic simul connexa fufius & opportunius traduntur.

CAPUT I.

De Jurisdictione requisita ad Absolutionem Sacramentalem.

JURISDICTIO generatim, est facultas alicujus habentis auctoritatem publicam in alios in ordine ad eorum regimen aut gubernationem. Dividitur *primò* ratione status, in jurisdictionem Ecclesiasticam, & Civilem. *Secundò*, in Contentiosam, ad quam pertinet in proprio tribunali leges condere, praecipere, & punire: & in voluntariam, ad quam praecipue pertinet legitimare, dispensare, beneficia & officia conferre, & Sacramenta administrare.

Tribunal sive forum in quo exercentur jurisdictionis sortiri oportet vel ratione domicilii aut habitationis, vel ratione certi delicti, vel contractus, vel rei, aut possessionis constituta in certo territorio, vel aliquando ratione originis. Jurisdictio contentiosa differt etiam in hoc à voluntaria, quod illa extra territorium exerceri non possit, haec aliquando possit. Item, quod jurisdictionis contentiosa etiam in invitos exercetur, voluntaria autem non nisi volentibus conferitur, quia beneficium non datur invito. Viventium in Defunctos nulla datur jurisdictionis.

Disputant Theologi, an Episcopis comperat sua Jurisdictionis jure divino, an Ecclesiastico. Nos hic in ordine ad praxim statuimus *primò*, Pontificem Romanum immediatè à Christo accipere Jurisdictionem sive potestatem ligandi ac solvendi in omnes Christi fideles, etiam in haereticos per Baptismum Ecclesiae mancipatos. *Secundò*, Episcopos, & quoslibet alios Praesules, ac Sacerdotes, omnem quam habent jurisdictionem mediante à Christo, immediatè à Pontifice derivare, qui potest illam conferre, auferre, limitare: his potest

Dico *primò*; Ut Sacerdos legitime consecratus possit validè à peccatis absolvere, praeter potestatem Ordinis, requiritur etiam potestas Jurisdictionis, & in plerisque Approbatio Ordinarii. Nam sine hoc Ordo tantum confert Sacerdoti potestatem absolvere di remotam, absque determinatione ad certas personas, quas possit tanquam suos subditos absolvere. *Jurisdictio* enim Confessarii est potestas, quae in foro conscientiae in alterum tanquam subditum obtinetur.

II. In tribus tamen casibus quis Sacerdos jurisdictionem obtinet, ut à peccatis absolvat, ex perpetua Ecclesiae consuetudine. *Primò*, in articulo mortis ab omnibus peccatis validè absolvit. *Secundò*, Si Confessio sit de mortalibus à quibus ante praesens absolutus fuerat. *Tertiò*, Si Confessio de his venialibus instituitur. Cum hoc tamen discrimine, quòd secundam, & tertiam facultatem Ecclesia tribuat Sacerdoti excommunicato, denuntiato, & notorio percussori Clerici; primam autem omnibus relinquit, ne quis in extremo articulo hujus Sacramenti beneficio destituatur. Adde insuper, quod Sacerdos simplex non approbatus, non debeat a Praelatis permitti ut absolvat à peccatis venialibus etiam necessitatem ex Decreto Innocentii XI. circa Communionem quotidianam, *in fine.*

III. Dico *secundò*. Jurisdictionis in foro Poenitentiae, alia est *Ordinaria*, quae ratione officii, quo fungitur, alicui competit. Alia est *Delegata*, quae non officii, sed ex Ordinarii concessione alicui committitur. Jurisdictionem Ordinariam habet Summus Pontifex in omnes Christi fideles: Episcopus & qui Vicarius in omnes ad suam Diocesim pertinentem Praelati regulares exempti in suos subditos: Parochi in omnes, qui in sua parochia habent domicilium, vel quasi domicilium.

Ad constituendum in aliquo loco *Domicilium*, vel quasi domicilium; & animus, & factum requiritur. Animus consistit in proposito permanendi in loco ad tempus anni non exiguum, factum in actuali habitatione.

Qui in duobus locis *Domicilium* habet, censetur habere duas Parochias, ideòque potest in alterutra pro libitu Sacramenta suscipere. Si tamen habeat quasi *Domicilium* in Dicecesi à loco propriae habitationis diversa, non poterit Ordines sacros suscipere ab alio quam Episcopo proprii domicilii.

IV. *Vagabundi*, qui nullibi versantur cum annuam magnam anni parte permanendi, ubiq; forum sortuntur.

ac proinde possunt cuius Parocho, & exposito confiteri.

Peregrini autem, qui suam alibi habent domicilium, dum absunt à sua parochia, possunt alteri Sacerdoti exposito confiteri, & Eucharistiam suscipere, etiam tempore Paschali: idque ex tacita Ordinariorum voluntate, communi consuetudine confirmata, uti hic testatur *Layman*, alique. Tenentur tamen testimonium annuæ Confessionis, & Communionis suo Parocho id postulanti exhibere.

V. Dico Tertio. Qui habet ordinariam jurisdictionem à peccatis absolventi, potest eam alteri Sacerdoti delegare. Delegatus autem non potest alterum subdelegare. Ratio hujus est, quia delegato tantum conceditur facultas exercendi jurisdictionem quoad suam personam; ergo si alteri eam committat, suam facultatem excedit: Sicut usufructus jus habet utendi re ad usum concessam, sed non alteri ejus usum concedendi: hoc enim jus ad proprietarium pertinet.

Excipe primò, nisi specialiter delegato concedatur ut possit subdelegare, uti communiter fit in delegato Pontificis, accedente partium consensu. Nisi forte personæ delegatæ specialis industria electa esse videatur, uti fieri solet in causis gravioribus v. g. matrimonialibus, quas Curia Romana ferè solis Episcopis, vel eorum Officialibus committere solet.

Excipe secundò, nisi alicui demandata sit universitas causarum, ita ut quasi ordinario munere fungatur in causis omnibus certi generis, aut certo loco judicandis. Hinc resolvit *Henriquez*, alique, si Episcopus Parocho, vel Provincialis suo Guardiano deleget facultatem absolventi subditos à casibus reservatis, illos posse hanc facultatem alteri delegare ad certum casum reservatum, vel ad certam personam absolventem.

VI. Si alicui committatur vicarium Officium, cui jurisdictio annexa est, v. g. officium Parochi absentis, vel nondum in Sacerdotem consecrati, potest ille Vicarius unam vel alteram causam alteri subdelegare, sed non integram officii executionem. Nisi forte alicubi consuetudo, & consensus Parochi delegantis permittat id non minùs à delegato quàm ipso Parocho præstari.

VII. Dico quartò. Ad jurisdictionem alteri conferendam non sufficit rati habitio in futurum sperata: Neque consensus pro præfenti rationabiliter præsumptus, si dum absolveret reipsa non adsuit. Ratio horum est; quia ad valorem Absolutionis requiritur ut Sacerdos eam conferens habeat actualem jurisdictionem in penitentem; in utroque autem casu, tempore Absolutionis deest actualis jurisdictio, quæ non habetur sine alterius consensu per signum externum cognitio & declaratio. Ac proinde Sacramentum penitentiae, cum fuerit semel invalidum, non potest per subsequentem consensum convalescere. Aliud est in cæteris Sacramentis, ad quorum validam administrationem consensus Ordinarii non requiritur, excepto Sacramento Matrimonii.

VIII. Confessarii Ordinum mendicantium accipiunt jurisdictionem in foro conscientiae, non ab Episcopo, sed à Summo Pontifice, accedente Præ-

R. P. *Arsdek*. Tom. II.

latorum suorum consensu, ad absolventum omnes Christi fideles seculares intra limites sibi præscriptos. Ille autem consensus in Missionibus, & itineribus ordinariè pro concessio supponitur, ubi non obstat alia aliquorum Ordinum consuetudo.

IX. Dico quintò. Facultas audiendi Confessiones, aut absolventi à casibus reservatis, per mortem concedentis non expirat. Ratio, quia facultas illa est gratia, & beneficium actu concessum: gratiam autem & beneficium Principis decet esse mansurum *Reg. Jur. 16. in 6.* Undè in praxi videmus Sacerdotem in cooperatorem à Parocho assumptum, eo defuncto pergere in administratione Officii, quamdiu à novo Parocho non removetur.

X. Facultas autem delegata ad jurisdictionem contentiosam in foro justitiæ, morte delegantis extinguitur, si delegatus ea jurisdictione nondum uti inceperit. Ratio, quia jurisdictio delegata ad justitiam, habet rationem mandati, non autem gratiæ, & Beneficii, mandatum autem expirat morte mandantis, quando non involvit gratiam in favorem alicujus tertii absolutè concessam.

XI. Sacerdos cum jurisdictione tantum dubià illicitè absolvit, nisi urgente necessitate: adjecta tunc conditione, *in quantum possum*, & admonito penitente ut iterum confiteatur alicui certam jurisdictionem habenti. Expediit autem, ut tali casu penitens veniale aliquod adjiciat in quod absolutio certò cadat validè & directè, in cætera saltem indirectè.

XII. Si tamen ex ratione verè probabili resolvat se jurisdictionem in peccata penitentis habere, licitè absolvere tradit *Suarez*, Præpositus, *Lugo de Pœnit. Disp. 19. num. 49.* Ratio, quia sic est præfictè certus de actione licita: & plerumque Pontifex pro eo casu facultatem, & jurisdictionem impertit. Idem præstat Pontifex primò, quando error communis conjunctus est cum titulo colorato sive præsumpto: verbi causa, dum aliquis passim putatur esse Pastor, qui verè talis non est ob censuram vel alium defectum, vel si Parochus exponat Sacerdotem non approbatum, qui publicè approbatus existimatur. 2. quando aliquis ex consuetudine, præscriptione, aut bonâ fide absolvit, & nescit potestatem suam esse revocatam, uti cum plerisque docet *Sylvius, Navarvus, Vasquez, Sanchez, Malder. Diana p. 1. t. 13. r. 1. 3.* Quando pro jurisdictione Confessarii satis aliis constat stare *Dolorum* sententiam verè probabilem. Nam in his casibus propter communem penitentium utilitatem Ecclesia confert jurisdictionem, & supplet occultum ejus defectum, si aliquis fortè subisset, uti docet *Suarez, Card. Lugo, Diana Part. 3. t. 4. ref. 22. &c.*

QUÆRES, An in partibus hæreticorum Missionarii etiam Regulares habeant jurisdictionem aut facultatem administrandi Pastoralia, ut est Baptismus, Extrema Unctio, Matrimonium?

De hac quæstione, quia facilè non est aliquid breviter, & universaliter pronunciate, Ex multis quæ ad manum sunt Pontificum Decretis tantum profero Bullam Urbani VIII. quæ incipit, *Salvatoris*, missam ad Clerum, & Religiosos missionarios in Provinciis confederatis. Quam etiam Alexander VII.

T 2 recen-

de
cin

eo
gia

recentius confirmavit per Breve datum die 20. Septembris. 1636. In prædicta Bulla §. 1. concedit Regularibus ut simul cum Sacerdotibus secularibus Sacramenta Pastoralia administrare possint, sine aliqua restrictione ad casus necessitatis, vel dependentia ab illis, sed æqualiter.

Et §. 2. ut nullus ex secularibus Sacerdotibus aliquem Regularium, neque aliquis Regularium aliquem Sacerdotum secularium in obeundis muniis Ecclesiasticis vel administrandis Sacramentis impediat, sed pariter mutuo amore concurrant in salutem animarum procurandam. *Apud Veyrys, fol. 47.*

Sic enim Pastores annuent Regularibus tamquam sociis, ut mutuâ ope trahant secum Apostolicum rete ad salutem animarum in procelloso Missionum mari expansum, sed sedulo cavendum ne hoc rete ullibi per trahentium discordiam rumpatur.

CAPUT II.

De Approbatione Confessarii.

I. **C**onstat ex Trident. Sess. 23. Cap. 15. de Reform. Approbationem Ordinarii requiri in Sacerdote, ut validè possit audire Confessiones secularium; etiam Sacerdotum, non tamen Regularium: possunt enim hiconfiteri cuius Sacerdoti, etiam non approbato, quem Prælati illis secundum leges sui Ordinis constituit. Quia cum Tridentinum de solis Secularibus mentionem faciat, non censetur in hoc circa Regulares aliquid innovasse.

II. Qui constituit Parochus, aut obtinet beneficium, cui animarum cura annexa est, non indiget aliâ Approbatione. Si tamen Parochus officium illud aut beneficium reliquit, non poterit sine nova Approbatione Confessiones excipere.

III. Non licet Episcopo Sacerdoti idoneo sine justa causa Approbationem denegare, *Vasq. Bonac. Sanc. Lugo.* Ratio est, quia Approbatio non est gratia arbitraria, sed est testificatio authentica de aptitudine personæ, ut illi ad Confessiones audiendas iurisdicção conferatur, ergò cum Sacerdotes ad illud munus sint ordinati, non possunt sine injuria ab eo repelli, si debita doctrinâ, & prudentiâ instructi inveniantur.

IV. Si tamen Sacerdos idoneus etiam injustè reprobatus fuerit, non potest validè à peccatis absolvere. Quia negatio injusta Approbationis non est Approbatio, Tridentinum autem ad validam à mortalibus absolutionem Ordinarii Approbationem requirit, *non obstantibus*, inquit, *Privilegiis.*

V. Docent tamen Theologi non pauci, ut *Navar. Laym. Diana*, &c. Si Regulares manifestè idonei repellantur, posse nihilominus ex vi Clementinæ §. *Statuimus*, ad Confessiones audiendas exponi. Quia clausulâ derogatoriâ generali (qualis est illa Tridentini) non tollitur privilegium speciale clausum in corpore juris, si ob specialem rationem exceptum videri possit, de quo fufius *Diana Tom. 2. t. 2. ref. 24.* Derogationem Urbani VIII. in oppositum annotat *Lug. de Pæn. Disp. 22. num. 29.* Et quoad confessionem Paschalem id reprobatur *Alexand. VII. in Proposit. 13.* Ex cujus reprobatione sequitur etiam, juxta dicta Part. 3. Tract. 1. Quæst. 18. in fine, talem Regularem tempore pa-

schali non posse exponi ad audiendum secularium Confessiones.

VI. Potest Episcopus, si clara & justa subicit causa, Approbationem semel à se concessam revocare, nisi si res id postulat novum Sacerdotis approbati vicium instituire. Quia jus habet, ut animarum sibi commissarum saluti securius consulat. *Suar. Lugo, &c. De his Tr. 1. & approbatione injustè negata, revocata, &c. agit supra inter Quæstiones singulares, Quæst. 25. pag. 121. & seqq.*

VII. Regulares debent approbari ab Episcopo laici, in quo degunt. Quia quoad hunc actum illius sibi diti censentur.

VIII. Cum Approbatio non sit actus Ordinis, Episcopus potest illam conferre per Vicarium, vel alium quemvis deputatum.

IX. Examen in ordine ad Approbationem non est absolute necessarium, modò aliundè de Sacerdotis aptitudine ad Confessiones audiendas ab Ordinario prudens iudicium formari possit. Hoc praxis, & ratio satis confirmat.

X. Approbatio concedi potest cum restrictione ad certum genus personarum, certum locum, & tempus, quando justa causa occurrit, etiam id negat *Vega.*

XI. Non videtur modò probabile ab uno Episcopo approbatum, in quavis alia Diocesi sine nova approbatione validè absolvere. Decretum Urbani VIII. in oppositum extat apud *Card. Lugo de Pæn. Disp. 22. Sess. 2. num. 29.* Non enim tenetur Episcopus huius iudicio cuiusvis alterius Ordinarii pro sua Diocesi, in qua possunt esse difficultates aliis non communes. Si tamen Episcopus tantum ostendat se esse contentum aliorum Approbatione, Sacerdos aliâ non indigebit, sin minus invalidè absolvat. De hoc plura supra Tract. Quæst. 17. circa pag. 108.

QUÆRITUR porro pro Missionariis: An Parochus, aut alius, ob magnum populi ad se concitum, possit ad audiendas Confessiones sibi adscriptæ alium Sacerdotem non approbatum?

Respondeo negativè, uti docet *Sancius, Fagnan. aliique* ex declaratione Cardinalium. Quamvis contrarium tradant nonnulli cum *Ledesma*, apud *Diana p. 3. Tr. 4. Resol. 146.* Possunt tamen alios Parochorum cooperatores advocare.

FORMULA Approbationis quando in scriptis conceditur hæc fere esse solet.

N. Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Diocesis N. Dilecto nobis in Christo (*nominatim approbandus*) salutem in Domino. Ut per Dilectum nostrum, de consensu eorum quorum interest, Verbum Dei prædicare, ac Christi fidelium Confessiones excipere, eosque mediante salutari pœnitentia in foro conscientie à peccatis suis (*additur aliquando*) etiam à calibus nobis reservatis, absolvere liberè ac licitè possis, & valeas, Tibi facultatem & licentiam per præsentem (*additur aliquando*) ad revocationem nostram duraturas, concedimus, & elargimur. Datum &c. addito sigillo, nomine Ordinarii, & Secretarii.